

Број: 05-05-1-1326-2/13
Сарајево, 12. април 2013. године

ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

- ПРЕДСТАВНИЧКИ ДОМ
- ДОМ НАРОДА

12.04.2013
01,02-05-2-493/13 S

Предмет. Сагласност за ратификацију споразума, тражи се

У складу са чланом 16. Закона о поступку закључивања и извршавања међународних уговора ("Сл. гласник БиХ", бр 29/00), достављамо вам ради давања сагласности за ратификацију:

Споразум између Савјета министара Босне и Херцеговине и Владе Републике Азербејџан о избјегавању двоструког опорезивања и спречавању фискалне утаје у односу на порезе на доходак и имовину. Споразум је потписао мр Садик Ахметовић, 18. октобра 2012. године у Бакуу.

Будући да је Министарство финансија и трезора БиХ надлежно за провођење поступка за закључивање овог споразума, молимо вас да на састанке ваших комисија, односно сједнице Дома, поред представника Предсједништва БиХ, као предлагача, позовете и представника Министарства који посланицима, односно делегатима може дати све потребне информације о споразуму.

С поштовањем,

ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАР

Ранко Нинковић

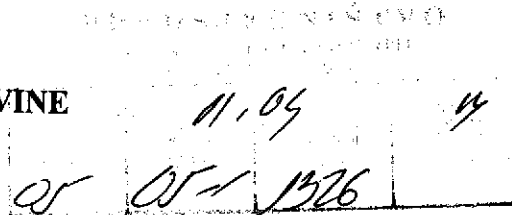
BOSNA I HERCEGOVINA
MINISTARSTVO VANJSKIH POSLOVA

MFA-BA-MPP

Broj: 08/1-22-39302/12

Datum: 28.03.2013.godine

PREDSJEDNIŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE
Sarajevo

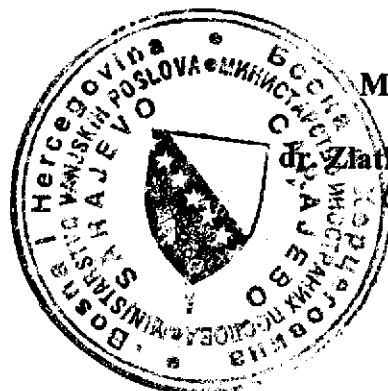
Predmet: Prijedlog odluke o ratifikaciji Sporazuma između Vijeća ministara Bosne i Hercegovine i Vlade Republike Azerbejdžan o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprečavanju fiskalne utaje u odnosu na poreze na dohodak i imovinu, dostavlja se.

U prilogu dostavljamo Prijedlog odluke o ratifikaciji i Sporazum između Vijeća ministara Bosne i Hercegovine i Vlade Republike Azerbejdžan o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprečavanju fiskalne utaje u odnosu na poreze na dohodak i imovinu, uz mišljenja Ureda za zakonodavstvo i Vijeća ministara BiH. Sporazum je potpisan u Bakuu 18. oktobra 2012. godine na bosanskom, hrvatskom, srpskom i crnogorskom jeziku.

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine je na svojoj 42. sjednici, održanoj 13.03. 2013. godine, utvrdilo Prijedlog odluke o ratifikaciji predmetnog Sporazuma.

Molimo Predsjedništvo Bosne i Hercegovine da donese Odluku o ratifikaciji Sporazuma između Vijeća ministara Bosne i Hercegovine i Vlade Republike Azerbejdžan o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprečavanju fiskalne utaje u odnosu na poreze na dohodak i imovinu.

S poštovanjem,

MINISTAR

dr. Zlatko Lagumdžija

СПОРАЗУМ

ИЗМЕЂУ

САВЈЕТА МИНИСТАРА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

И

ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ АЗЕРБЕЈЦАН

**О ИЗБЈЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА
И СПРЕЧАВАЊУ ФИСКАЛНЕ УТАЈЕ У ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ
НА ДОХОДАК И ИМОВИНУ**

Савјет министара Босне и Херцеговине и Влада Републике Азербејџан, желећи да унаприједи билатералне економске односе између двију земаља кроз закључење Споразума о избјегавању двоструког опорезивања и спречавању фискалне утаје у погледу пореза на доходак и имовину, договорили су се сљедеће:

Члан 1.
ЛИЦА НА КОЈА СЕ ПРИМЈЕЊУЈЕ УГОВОР

Овај Споразум примјењује се на лица која су резиденти једне или обију држава уговорница.

Члан 2.
ПОРЕЗИ НА КОЈЕ СЕ ПРИМЈЕЊУЈЕ УГОВОР

1. Овај Споразум примјењује се на порезе на доходак и имовину који се уводе у име државе уговорнице или њених политичких или административно-територијалних јединица или локалних органа власти, независно од начина на који се убиру.

2. Порезима на доходак и имовину сматрају се сви порези уведени на укупни доходак, на укупну имовину, или на дијелове дохотка или имовине, укључујући порезе на добитке од отуђења покретне или непокретне имовине, порезе на укупни износ накнада или плата који исплаћују предузећа, као и порезе на пораст имовине.

3. Постојећи порези на које се примјењује овај Споразум су, посебно:

(а) у Републици Азербејџан:

- (и) порез на доходак физичких лица;
- (ии) порез на добит правних лица;
- (иии) порез на имовину; и
- (ив) порез на земљиште

(у даљњем тексту: “азербејџански порез”).

(б) у Босни и Херцеговини:

- (и) порез на лични доходак;
- (ии) порез на добит предузећа;
- (иии) порез на имовину.

(у даљњем тексту: “босанскохерцеговачки порез”).

4. Овај Споразум се примјењује и на исте или битно сличне порезе који буду уведени након дана потписивања овог Споразума уз постојеће порезе или умјесто њих. Надлежни органи држава уговорница обавјештаваће једни друге о значајним промјенама у својим пореским законима.

Члан 3. ОПШТЕ ДЕФИНИЦИЈЕ

1. За потребе овог Споразума, уколико контекст другачије не захтијева:

(а) Изрази “држава уговорница” и “друга држава уговорница” значе Република Азербејџан или Босна и Херцеговина, зависно од контекста;

(б) Израз “Азербејџан” значи државна територија Републике Азербејџан, укључујући дио Каспијског мора (језера) који припада Републици Азербејџан, ваздушни простор изнад Републике Азербејџан, над којим Република Азербејџан проводи суверена права и јурисдикцију, у погледу подземља, морског дна и природних богатстава, те било које друго подручје које је или може да буде накнадно одређено у складу са међународним правом и законском регулативом Републике Азербејџан.

(ц) Израз “Босна и Херцеговина” значи Босна и Херцеговина, укључујући територију Босне и Херцеговине, њене територијалне воде, као и морско дно и подземље, над којима проводи своју јурисдикцију и суверена права, у сврху истраживања, искоришћавања и одржавања природних богатстава у складу са међународним правом;

(д) Израз „политичка јединица“ у случају Босне и Херцеговине значи ентитети: Федерација Босне и Херцеговине и Република Српска, те Брчко Дистрикт;

(е) Израз “лице” значи физичко лице, компанија или друго друштво лица;

(ф) Израз “компанија” значи свако правно лице или субјекат који се сматра правним лицем у пореске сврхе;

(г) Изрази “предузеће државе уговорнице” или “предузеће друге државе уговорнице” значе предузеће којим управља резидент једне државе уговорнице, односно предузеће којим управља резидент друге државе уговорнице;

(х) Израз “међународни саобраћај” значи саобраћај бродом или авионом који обавља предузеће једне државе уговорнице, осим ако се брод или авион користи искључиво за превоз између мјеста у другој држави уговорници;

(и) Израз “надлежни орган” значи:

(и) у случају Републике Азербејџан: Министарство финансија и Министарство пореза;

(ии) у случају Босне и Херцеговине: Министарство финансија и трезора или његов овлашћени представник;

(г) Израз “држављанин”, у односу на једну државу уговорницу значи:

(и) свако физичко лице које има држављанство те државе уговорнице;

(ии) свако правно лице, партнерство или удружење који такав свој статус изводе из закона који вриједе у тој држави уговорници.

2. У погледу примјене овог Споразума у држави уговорници у сваком тренутку, сваки израз који у њему није дефинисан има значење према закону те државе за потребе пореза на које се Споразум примјењује, осим ако контекст захтијева другачије, а значење према важећим пореским законима које примјењује та држава има предност у односу на значење које том изразу дају други закони те државе.

Члан 4. РЕЗИДЕНТ

1. У овом Споразуму израз “резидент државе уговорнице” значи лице које, према законима те државе, у њој подлијеже опорезивању по основу свог пребивалишта, боравишта, мјеста регистрације, сједишта управе, или другог мјерила сличне природе, и укључује ту државу и сваку њену политичку или административно-територијалну јединицу, или јединицу локалне самоуправе. Овај израз, међутим, не обухваћа лице које у тој држави подлијеже опорезивању само са дохотком из извора у тој држави или имовине која се у њој налази.

2. Ако је, према одредбама става 1., физичко лице резидент обију држава уговорница, његов статус се одређује на сљедећи начин:

(а) сматра се резидентом државе у којој има стално мјесто становања; а ако има стално мјесто становања у обје државе, сматра се да је резидент само државе са којом су његове личне и економске везе тјешње (средиште животних интереса);

(б) ако се не може одредити у којој држави има средиште животних интереса или ако ни у једној држави нема стално мјесто становања, сматра се да је резидент само државе у којој има уобичајено мјесто становања;

(ц) ако има уобичајено мјесто становања у објема државама или га нема ни у једној од њих, сматра се да је резидент само државе чији је држављанин;

(д) ако је држављанин обију држава или ниједне од њих, надлежни органи држава уговорница ријешиће питање договором.

3. Ако је, према одредбама става 1., неко лице које није физичко лице резидент обију држава уговорница, сматра се да је резидент само оне државе уговорнице у којој се налази његово мјесто стварне управе.

Члан 5. СТАЛНА ПОСЛОВНА ЈЕДИНИЦА

1. За потребе овог Споразума, израз “стална пословна јединица” значи стално мјесто пословања путем којег предузеће потпуно или дјеломично обавља пословање.

2. Под изразом “стална пословна јединица” подразумијева се посебно:

- (а) сједиште управе;
- (б) огранак;
- (ц) пословница;
- (д) фабрика;
- (е) радионица;
- (ф) инсталација, структура или брод или било које друго мјесто које се користи за искоришћавање природних богатстава;
- (г) рудник, нафтни или плински извор, каменолом или било које друго мјесто искоришћавања природних богатстава.

3. Под изразом „стална пословна јединица“ подразумијева се и:

- (а) градилиште, грађевински, монтажни или инсталациони пројекат или активности надзора у вези са тим, али само ако таква локација, пројекат или активности трају у периоду дужем од 6 (шест) мјесеци;
- (б) пружање услуга, укључујући услуге савјетовања од стране предузећа уз помоћ намјештеника или другог особља запосленог за ту сврху под условом да се такве активности (за исти или за неки повезани пројекат) обављају дуже од укупно 6 (шест) мјесеци унутар периода од 12 (дванаест) мјесеци.

4. Независно од претходних одредби овог члана, под изразом „стална пословна јединица“ не подразумијева се:

- (а) коришћење објеката искључиво за потребе ускладиштења или излагања добара или робе који припадају предузећу;
- (б) одржавање залиха добара или робе које припадају предузећу искључиво у сврху ускладиштења или излагања;
- (ц) одржавање залиха добара или робе које припадају предузећу искључиво у сврху прераде коју обавља друго предузеће;
- (д) одржавање сталног мјеста пословања искључиво у сврху куповине добара или робе или прибављања обавјештења за предузеће;
- (е) одржавање сталног мјеста пословања искључиво у сврху обављања осталих активности за предузеће које имају припремно или помоћно значење;
- (ф) одржавање сталног мјеста пословања искључиво ради дјелатности наведених у тачкама од а) до е), у било којој комбинацији, под условом да укупна дјелатност сталног мјеста пословања која настаје из ове комбинације има припремно или помоћно значење.

5. Независно од одредаба ставова 1. и 2., када лице – које није заступник са самосталним статусом, на које се примјењује став 7. - дјелује у држави

уговорници у име предузећа друге државе уговорнице, сматра се да то предузеће има сталну пословну јединицу у тој држави у односу на дјелатности које то лице обавља за предузеће, ако то лице:

(а) има и уобичајено користи у држави уговорници овлашћење да закључује уговоре у име предузећа, осим ако су дјелатности тог лица ограничене на дјелатности наведене у ставу 4. које, ако би се обављале преко сталног мјеста пословања, не би ово стално мјесто пословања чиниле сталном пословном јединицом према одредбама наведеног става; или

(б) нема такво овлашћење, али уобичајено одржава у првој држави уговорници залихе добара или робе из којих редовно испоручује добра или робе у корист предузећа.

6. Изузетно од претходних одредаба овог члана, не сматра се да осигуравајуће предузеће једне државе уговорнице, осим с обзиром на реосигурање, има сталну пословну јединицу у другој држави уговорници ако прикупља премије на територији те друге државе или обезбјеђује ризике у њој путем лица које није агент са независним статусом на које се примјењује став 7.

7. Не сматра се да предузеће има сталну пословну јединицу у држави уговорници само зато што у тој држави обавља своје послове путем посредника, генералног комисијског заступника или другог представника са самосталним статусом ако та лица дјелују у оквиру своје редовне пословне дјелатности.

8. Чињеница да компанија која је резидент државе уговорнице контролише или је под контролом компаније која је резидент друге државе уговорнице или која послује у тој другој држави (преко сталне пословне јединице или на други начин), сама по себи није довољна да се једна компанија сматра сталном пословном јединицом друге компаније.

Члан 6.

ДОХОДАК ОД НЕПОКРЕТНЕ ИМОВИНЕ

1. Доходак који оствари резидент једне државе уговорнице од непокретне имовине (укључујући доходак од пољопривреде или шумарства), смјештене у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Израз “непокретна имовина” има значење према прописима државе уговорнице у којој се односна имовина налази. Овај израз у сваком случају укључује имовину која припада непокретној имовини, сточни фонд и опрему која се користи у пољопривреди и шумарству, права на која се примјењују одредбе општег закона о својини, право плодуживања некретнине и права на исплате у промјењивом или утврђеном износу као накнаде за коришћење или право на коришћење минералних налазишта, извора и других природних богатстава; бродови и авиони не сматрају се непокретном имовином.

3. Одредбе става 1. примјењују се на доходак који се остварује непосредним коришћењем, изнајмљивањем или другим начином коришћења непокретне имовине.

4. Одредбе ставова 1. и 3. примјењују се и на доходак од непокретне имовине предузећа и на доходак од непокретне имовине који се користи за обављање независних личних услуга.

Члан 7. ДОБИТ ОД ПОСЛОВАЊА

1. Добит предузећа једне државе уговорнице опорезује се само у тој држави, осим ако предузеће послује у другој држави уговорници путем сталне пословне јединице која се у њој налази. Ако предузеће послује у другој држави уговорници путем сталне пословне јединице, пословна добит предузећа може се опорезивати у тој другој држави, али само до износа који се приписује тој сталној пословној јединици.

2. У складу са одредбама става 3., када предузеће државе уговорнице послује у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице која се у њој налази, у свакој држави уговорници се тој сталној пословној јединици приписује добит коју би могла да оствари да је била одвојено или посебно предузеће које се бави истим или сличним дјелатностима под истим или сличним условима и да је пословала потпуно самостално са предузећем чија је стална пословна јединица.

3. При одређивању добити сталне пословне јединице, признају се као одбици трошкови који су направљени за потребе сталне пословне јединице, укључујући и трошкове управљања и опште административне трошкове, било у држави у којој се налази стална пословна јединица или на другом мјесту.

4. Ако је уобичајено да се у држави уговорници добит која се приписује сталној пословној јединици одређује на основу расподеле укупне добити предузећа на његове посебне дијелове, рјешење из става 2. не спречава ту државу уговорницу да таквом уобичајеном расподелом одреди добит која се опорезује; усвојени начин расподеле, међутим, треба да буде такав да резултат буде у складу са принципима садржаним у овом члану.

5. Сталној пословној јединици не приписује се добит ако та стална пословна јединица само купује добра или робу за предузеће.

6. За потребе претходних ставова, добит која се приписује сталној пословној јединици одређује се на исти начин сваке године, осим ако не постоји оправдан и довољан разлог да се поступи другачије.

7. Када добит обухваћа поједине ставке дохотка које су уређене у посебним члановима овог Споразума, одредбе овог члана не утичу на одредбе тих чланова.

Члан 8.
МЕЂУНАРОДНИ САОБРАЋАЈ

1. Добит предузећа једне државе уговорнице од коришћења бродова или авиона у међународном саобраћају опорезује се само у тој држави.

2. За потребе овог члана, добит од коришћења бродова или авиона у међународном саобраћају такође укључује:

(а) добит од најма бродова или авиона без посаде у међународном саобраћају; и

(б) добит од коришћења, одржавања или најма контејнера (укључујући приколице и сличну опрему за превоз контејнера) у међународном саобраћају

ако је ова врста активности додатна или споредна за управљање бродовима или авионима у међународном саобраћају.

3. Одредбе става 1. примјењују се и на добит од удјела у неком послу, заједничком пословању или међународној пословној агенцији.

Члан 9.
ПОВЕЗАНА ПРЕДУЗЕЋА

1. Ако

(а) предузеће државе уговорнице учествује непосредно или посредно у управљању, контроли или имовини предузећа друге државе уговорнице, или

(б) иста лица учествују непосредно или посредно у управљању, контроли или имовини предузећа државе уговорнице и предузећа друге државе уговорнице,

и ако су у оба случаја између та два предузећа у њиховим трговинским и финансијским односима договорени или наметнути услови различити од услова који би постојали између самосталних предузећа, добит која би, да нема тих услова, настала за једно од предузећа, али због тих услова није настала, може се укључити у добит тог предузећа и сходно томе опорезивати.

2. Ако држава уговорница укључује у добит предузећа те државе добит на коју је предузеће друге државе уговорнице већ опорезивано у тој другој држави, и сходно томе је опорезује, и ако је таква добит она коју би прво предузеће остварило да су услови договорени између та два предузећа били једнаки онима које би договорила самостална предузећа, та друга држава ће на одговарајући начин прилагодити износ пореза који је у њој утврђен на ту добит ако та друга држава сматра прилагођавање оправданим. При том прилагођавању ће се водити рачуна о осталим одредбама овог Споразума, а ако је то потребно, надлежни органи држава уговорница међусобно ће се савјетовати.

Члан 10.
ДИВИДЕНДЕ

1. Дивиденде које компанија резидент државе уговорнице плаћа резиденту друге државе уговорнице могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Међутим, дивиденде се могу опорезивати и у држави уговорници чији је резидент компанија која плаћа дивиденде, у складу са законима те државе, али ако је стварни власник дивиденди резидент друге државе уговорнице, утврђени порез не може да буде већи од 10 посто бруто износа дивиденди.

Овај став не утиче на опорезивање добити компаније из које се плаћају дивиденде.

3. Израз “дивиденде” у овом члану значи доходак од дионица, оснивачких дионица или других права учешћа у добити, која нису потраживања дуга, као и доходак од других права компаније који је порески изједначен са дохотком од дионица у законима државе чији је резидент компанија која врши распоdjелу.

4. Одредбе ставова 1. и 2. овог члана не примјењују се ако стварни власник дивиденди, који је резидент једне државе уговорнице, послује у другој држави уговорници чији је резидент компанија која исплаћује дивиденде преко сталне пословне јединице смјештене у тој држави, или врши у тој другој држави уговорници независне личне услуге из сталног мјеста пословања које се у њој налази, а право на основу којег се дивиденде исплаћују стварно је повезано са сталном пословном јединицом или сталним мјестом пословања. У том случају примјењују се одредбе члана 7. или члана 14. овог Споразума, зависно од случаја.

5. Ако компанија која је резидент једне државе уговорнице остварује добит или доходак из друге државе уговорнице, та друга држава уговорница не може да наплати порез на дивиденде које исплаћује та компанија, осим ако су те дивиденде плаћене резиденту те друге државе или ако је право на основу којег се дивиденде плаћају стварно повезано са сталном пословном јединицом или сталним мјестом пословања које се налази у тој другој држави, нити може опорезивати нерасподијељену добит компаније, чак и ако се плаћене дивиденде или нерасподијељена добит у потпуности или дјеломично састоје од добити или дохотка насталог у тој другој држави уговорници.

Члан 11.
КАМАТЕ

1. Камате настале у једној држави уговорници, а исплаћене резиденту друге државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Међутим, такве камате се могу опорезивати и у држави уговорници у којој настају, сагласно законима те државе, али ако је стварни власник камате резидент друге државе уговорнице, тако да утврђени порез не може да буде већи од 10 посто бруто износа камате.

3. Независно од одредаба става 2., камате настале у држави уговорници биће ослобођене пореза у тој држави:

(а) ако камате плаћа Влада те државе уговорнице или политичка или административно-територијална јединица или локални надлежни орган или Централна банка те државе;

(б) ако се камате плаћају Влади друге државе уговорнице или политичкој или административно-територијалној јединици или локалном надлежном органу или Централној банци те државе;

(ц) ако камате прима финансијска установа која је у потпуном власништву друге државе уговорнице.

4. Израз “камате” у овом члану значи приход од потраживања дуга било које врсте, независно од тога да ли су осигуране залогом и да ли носе право удјела у добити дужника, а нарочито приход од владиних хартија од вриједности и приход од обвезница или обвезница зајма, укључујући премије и награде у вези са тим хартијама од вриједности, обвезницама или обвезницама зајма. Затезне камате не сматрају се каматама у смислу овог члана.

5. Одредбе ставова 1. и 2. овог члана не примјењују се ако стварни корисник камата, који је резидент једне државе уговорнице, послује у другој држави уговорници у којој су камате настале, путем сталне пословне јединице која се налази у тој држави, или врши у тој другој држави уговорници независне личне услуге из сталног мјеста пословања које се у њој налази, а потраживање дуга на који се плаћају камате стварно је повезано са том сталном пословном јединицом или сталним мјестом пословања. У том случају примјењују се одредбе члана 7. или члана 14. овог Споразума, зависно од случаја.

6. Сматра се да камате настају у држави уговорници кад је исплатилац камата резидент те државе. Ако, међутим, лице које плаћа камату, без обзира да ли је резидент државе уговорнице, има у тој држави уговорници сталну пословну јединицу или стално мјесто пословања у вези са којом је настао дуг на који се плаћају камате, а те камате сноси та стална пословна јединица или стално мјесто пословања, сматра се да камате настају у држави у којој се налази стална пословна јединица или стално мјесто пословања.

7. Ако је износ камата, због посебног односа између исплатиоца и стварног корисника или између њих и трећег лица, имајући у виду потраживање дуга на које се оне плаћају, већи од износа који би био уговорен између исплатиоца камата и стварног корисника, одредбе овог члана примјењују се само на износ који би био уговорен да таквог односа нема. У том случају, више плаћени износ опорезује се у складу са законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог Споразума.

Члан 12. АУТОРСКЕ НАКНАДЕ

1. Ауторске накнаде настале у држави уговорници и исплаћене резиденту друге државе уговорнице могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Међутим, ауторске накнаде се могу опорезивати и у држави уговорници у којој су настале, у складу са законима те државе, али ако је стварни корисник ауторских накнада резидент друге државе уговорнице, порез не смије да буде већи од 10 посто бруто износа ауторске накнаде.

3. Израз “ауторске накнаде”, у овом члану, значи плаћања било које врсте примљена као накнаде за коришћење или за право коришћења било којег ауторског права на књижевно, умјетничко или научно дјело, укључујући кинематографске филмове, или филмове или траке за телевизијско или радијско емитовање, компјутерски софтвер, било којег патента, заштитног знака, пројекта или модела, плана, тајне формуле или поступка, или коришћење или право коришћења индустријске, трговинске или научне опреме, или за информацију у вези са индустријским, трговинским или научним искуством.

4. Одредбе ставова 1. и 2. овог члана не примјењују се ако стварни корисник ауторских накнада, резидент једне државе уговорнице, послује у другој држави уговорници у којој ауторске накнаде настају путем сталне пословне јединице која се налази у тој другој држави, или врши независне личне услуге из сталног мјеста пословања које се у њој налази, а право или имовина на основу којих се ауторске накнаде плаћају су стварно повезани са том сталном пословном јединицом или сталним мјестом пословања. У том случају примјењују се одредбе члана 7. или члана 14. овог Споразума, зависно од случаја.

5. Сматра се да ауторске накнаде настају у држави уговорници кад је исплатилац ауторских накнада резидент те државе. Ако, међутим, лице која плаћа ауторске накнаде, без обзира да ли је резидент државе уговорнице, има у тој држави уговорници сталну пословну јединицу или стално мјесто пословања у вези са којом је настала обавеза плаћања ауторске накнаде, а те ауторске накнаде сноси та стална пословна јединица или стално мјесто пословања, сматра се да ауторске накнаде настају у држави у којој се налази стална пословна јединица или стално мјесто пословања.

6. Ако је износ ауторских накнада, због посебног односа између исплатиоца и стварног корисника или између њих и трећег лица, узимајући у обзир коришћење, право или информације за које се оне плаћају, већи од износа који би био уговорен између исплатиоца и стварног корисника да таквог односа нема, одредбе овог члана примјењују се на износ који би тада био уговорен. У том случају, више плаћени износ опорезује се у складу са законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог Споразума.

Члан 13.
ДОБИТ ОД ИМОВИНЕ

1. Добит коју оствари резидент државе уговорнице од отуђења непокретне имовине наведене у члану 6., а која се налази у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.
2. Добит од отуђења покретне имовине која представља дио имовине намијењене за пословање сталне пословне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници, или покретне имовине која припада сталном мјесту пословања које има резидент једне државе уговорнице у другој држави уговорници за потребе обављања независних личних услуга, укључујући и добит од отуђења сталне пословне јединице (саме или заједно са предузећем) или тог сталног мјеста пословања, може се опорезивати у тој другој држави.
3. Добит коју оствари предузеће једне државе уговорнице од отуђења бродова или авиона који се користе у међународном саобраћају или покретне имовине која служи за коришћење таквих бродова или авиона, опорезује се само у тој држави.
4. Добит коју оствари резидент државе уговорнице од отуђења дионица или других права компаније који остварују више од 50 посто своје вриједности директно или индиректно из непокретне имовине која се налази у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.
5. Добит од отуђења било које имовине, осим имовине на коју се односе ставови 1., 2., 3. и 4., опорезује се само у држави уговорници у којој је лице које је отуђило имовину резидент.

Члан 14.
НЕЗАВИСНЕ ЛИЧНЕ УСЛУГЕ

1. Примања која резидент државе уговорнице оствари из обављених стручних услуга или других активности независног карактера опорезују се само у тој држави, осим у сљедећим околностима, када се такав приход може опорезивати и у другој држави уговорници:
 - (а) ако има стално мјесто пословања у другој држави уговорници за потребе обављања својих дјелатности; у том случају, само онај дио прихода који се приписује том сталном мјесту пословања може се опорезивати у тој другој држави уговорници; или
 - (б) ако борави у тој другој држави уговорници у периоду или периодима који износе или прелазе укупно 183 дана у дванаестомјесечном периоду који почиње или завршава у односној фискалној години; у том случају, само онај дио прихода који се стекне из његових активности обављених у тој другој држави може се опорезивати у тој другој држави.
2. Назив „стручне услуге“ укључује посебно независне научне, књижевне, умјетничке, образовне или наставне активности као и независне дјелатности љекара, правника, инжењера, архитеката, стоматолога, рачуновођа и ревизора.

Члан 15.
ПРИХОД ИЗ РАДНОГ ОДНОСА

1. Зависно од одредаба чланова 16., 18., 19., 20. и 21., зараде, накнаде и друга слична примања која резидент једне државе уговорнице оствари из радног односа, опорезују се само у тој држави, осим ако се рад обавља у другој држави уговорници. Ако се рад обавља у другој држави уговорници, таква примања која се у њој остварују могу се опорезивати у тој другој држави уговорници.

2. Изузетно од одредаба става 1., примања која резидент државе уговорнице оствари из радног односа у другој држави уговорници опорезују се само у првоспоменутој држави:

(а) ако прималац борави у другој држави у периоду или периодима који не прелазе укупно 183 дана у дванаестомјесечном периоду који почиње или завршава у односној фискалној години; и

(б) ако се примања исплаћују од стране или у име послодавца који није резидент друге државе; и

(ц) ако примања не падају на терет сталне пословне јединице или сталног мјеста пословања које послодавац има у другој држави.

3. Изузетно од претходних одредаба овог члана, примања остварена за рад на броду или авиону који предузеће једне државе уговорнице користи у међународном саобраћају могу се опорезивати у тој држави.

Члан 16.
ДИРЕКТОРСКЕ НАКНАДЕ

Директорске накнаде и друга слична примања која оствари резидент једне државе уговорнице за рад у својству члана управе компаније или другог сличног органа компаније која је резидент друге државе уговорнице могу се опорезивати у тој другој држави.

Члан 17.
УМЈЕТНИЦИ И СПОРТИСТИ

1. Изузетно од одредаба чланова 14. и 15., доходак који оствари резидент једне државе уговорнице у другој држави уговорници обављањем дјелатности извођача, као што је позоришни, филмски, радијски или телевизијски умјетник, или музичар или спортиста, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Ако доходак од личне дјелатности у својству извођача или спортисте не припада извођачу или спортисти, него другом лицу, тај доходак се, изузетно од

одредаба чланова 7., 14. и 15., може опорезивати у држави уговорници у којој извођач или спортиста обавља своју дјелатност.

3. Изузетно од одредаба ставова 1. и 2. овог члана, доходак који резидент једне државе уговорнице оствари од личних активности, као извођач или спортиста, опорезује се у тој држави уговорници ако се активности обављају у тој другој држави уговорници у оквиру културних или спортских размјена које одобре обје државе уговорнице.

Члан 18. ПЕНЗИЈЕ

Зависно од одредаба става 2. члана 19., пензије и друга слична примања која се исплаћују резиденту једне државе уговорнице по основу ранијег радног односа опорезују се само у тој држави.

Члан 19. ДРЖАВНА СЛУЖБА

1.

(а) Плате, накнаде и друга слична примања која држава уговорница или њена политичка или административно-територијална јединица или локална власт плаћа физичком лицу за услуге учињене тој држави или јединици или органу власти, опорезују се само у тој држави.

(б) Међутим, те плате, накнаде и слична примања опорезују се само у другој држави уговорници ако се та служба обавља у тој другој држави, а физичко лице је резидент те државе који:

(и) је држављанин те државе; или

(ии) није постао резидент те државе само због обављања те службе.

2.

(а) Изузетно од одредаба става 1., пензије и друге сличне накнаде које физичком лицу плаћа држава уговорница или њена политичка или административно-територијална јединица или локална власт директно или из својих фондова за услуге учињене тој држави или јединици или органу власти, опорезују се само у тој држави.

(б) Међутим, такве пензије и друга слична примања се опорезују само у другој држави уговорници ако је физичко лице резидент и држављанин те друге државе.

3. Одредбе чланова 15., 16., 17. и 18. овог Споразума примјењују се на зараде, накнаде, пензије и друга слична примања за службу обављену у тој држави у вези са дјелатношћу државе уговорнице или њене политичке или административно-територијалне јединице или локалног органа власти.

Члан 20.
СТУДЕНТИ

1. Студент или лице на стручној обуци које је непосредно прије одласка у државу уговорницу било резидент или јесте резидент друге државе уговорнице, а борави у првој споменутој држави искључиво ради образовања или усавршавања, не опорезује се у тој држави за примања која добије за издржавање, образовање или усавршавање, под условом да су та примања из извора ван те државе.

2. У односу на бесповратна средства, стипендије и накнаде од запослења које не покрива став 1. овог члана, студент или приправник из става 1. додатно имају право на исте изузетке, олакшице и смањења у односу на порезе током тог образовања или усавршавања као и резиденти државе уговорнице у којој борави.

Члан 21.
ПРОФЕСОРИ И НАСТАВНИЦИ

1. Физичко лице које посјети државу уговорницу ради подучавања или истраживања на универзитету, факултету, школи или другој признатој образовној установи у тој држави, а које је или је прије доласка у посјету било резидент друге државе уговорнице, не опорезује се у првоспоменутој држави за примања која добије за такво подучавање или истраживање за период краћи од двије године од датума његова доласка у ту другу државу искључиво у ту сврху, под условом да примања не добија из те државе.

2. Одредбе става 1. овог члана не примјењују се на приход од истраживања ако се такво истраживање не предузима у јавном интересу већ првенствено ради приватне користи одређеног лица или лица.

Члан 22.
ОСТАЛИ ДОХОДАК

1. Дијелови дохотка резидента државе уговорнице, без обзира на то гдје настају, који нису уређени у претходним члановима овог Споразума, опорезују се само у тој држави.

2. Одредбе става 1. не примјењују се на доходак, изузимајући доходак од непокретне имовине дефинисан у ставу 2. члана 6., ако прималац тог дохотка, као резидент државе уговорнице послује у другој држави уговорници путем сталне пословне јединице која се у њој налази, или обавља у тој другој држави уговорници независне личне услуге из сталног мјеста пословања смјештеног у њој, а право или имовина на основу којих се доходак плаћа стварно су повезани са том сталном пословном јединицом или сталним мјестом пословања. У том случају, примјењују се одредбе члана 7. или члана 14., зависно од случаја.

Члан 23.
ИМОВИНА

1. Имовина коју представља непокретна имовина из члана 6. овог Споразума, у власништву резидента једне државе уговорнице и смјештена у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Имовина коју представља покретна имовина која чини дио пословне имовине сталне пословне јединице, коју предузеће једне државе уговорнице има у другој држави уговорници или покретна имовина која припада сталном мјесту пословања коју резидент једне државе уговорнице има у другој држави

уговорници за потребе обављања независних личних услуга, може се опорезивати у тој другој држави.

3. Имовина коју чине бродови и авиони, које предузеће једне државе уговорнице користи у међународном саобраћају, те покретна имовина потребна за рад таквих бродова или авиона, опорезују се само у тој држави.

4. Сви други дијелови имовине резидента једне државе уговорнице опорезују се само у тој држави.

Члан 24.
ОТКЛАЊАЊЕ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА

Ако резидент једне државе уговорнице остварује доходак или има имовину која је, у складу са одредбама овог Споразума, опорезива у другој држави уговорници, тада ће прва споменута држава одобрити:

(а) као одбитак од пореза на доходак тог резидента износ који је једнак порезу на доходак плаћеном у тој другој држави;

(б) као одбитак од пореза на имовину тог резидента износ који је једнак порезу на имовину плаћеном у тој другој држави.

Такав одбитак не може, међутим, бити већи од износа пореза на доходак или имовину утврђеног према законским прописима и правилима опорезивања државе уговорнице.

Члан 25.
ЈЕДНАК ТРЕТМАН

1. Држављани једне државе уговорнице не подлијежу у другој држави уговорници опорезивању или захтјеву у вези са опорезивањем које је другачије или теже од опорезивања или захтјева у вези са опорезивањем, посебно у односу на боравиште, којима држављани те друге државе, у истим околностима, подлијежу или могу да подлијежу. Ова одредба, не утичући на одредбе члана 1., односи се и на лица која нису резиденти једне или обију држава уговорница.

2. Лица без држављанства која су резиденти државе уговорнице не смију у другој држави уговорници бити подложена опорезивању или неком захтјеву повезаним с тиме који су другачији или неповољнији од опорезивања и повезаних захтјева за држављане државе уговорнице под истим околностима, нарочито у погледу боравишта.

3. Опорезивање сталне пословне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници не смије да буде неповољније у тој другој држави од опорезивања предузећа те друге државе која обављају исту дјелатност. Ова одредба не може да се тумачи тако да обавезује државу уговорницу да резидентима друге државе уговорнице одобрава личне одбитке, олакшице и

умањења за сврхе опорезивања због личног статуса или породичних обавеза које одобрава својим резидентима.

4. Камате, ауторска права и друге исплате које предузеће државе уговорнице плаћа резиденту друге државе уговорнице, при утврђивању опорезиве добити тог предузећа, одбијају се под истим условима као да су плаћене резиденту првоспоменуте државе, осим када се примјењују одредбе члана 9. став 1., члана 11. став 6. или члана 12. став 6. Исто тако, сва дуговања једног предузећа једне државе уговорнице према резиденту друге државе уговорнице одбијају се под истим условима као да су уговорена резиденту првоспоменуте државе.

5. Предузећа државе уговорнице чија је имовина потпуно или дјеломично у власништву или под контролом, посредно или непосредно, једног или више резидената друге државе уговорнице, у првоспоменутој држави уговорници не подлијежу опорезивању или обавези у вези са опорезивањем, које је другачије или теже од опорезивања или обавеза у вези са опорезивањем коме друга слична предузећа првоспоменуте државе подлијежу или могу да подлијежу.

6. Изузетно од одредаба члана 2., одредбе овог члана примјењују се на све порезе, било које врсте и описа.

Члан 26. **ПОСТУПАК ЗАЈЕДНИЧКОГ ДОГОВАРАЊА**

1. Ако једно лице сматра да мјере једне или обију држава уговорница доводе или ће довести до тога да не буде опорезована у складу са одредбама овог Споразума, она може, без обзира на правна средства предвиђена домаћим законодавством тих држава, изложити свој случај надлежном органу државе уговорнице чији је резидент или, ако њен случај потпада под одредбе члана 24. став 1., државе уговорнице чији је држављанин. Случај мора да буде пријављен у року од три године од дана првог обавјештења о мјери која доводи до опорезивања које није у складу са одредбама овог Споразума.

2. Ако надлежни орган сматра да је приговор оправдан и ако није у могућности да сам дође до задовољавајућег рјешења, настојаће да случај ријешити заједничким договором са надлежним органом друге државе уговорнице ради избјегавања опорезивања које није у складу са овим Споразумом. Постигнути договор

примјењује се без обзира на временска ограничења у домаћем законодавству држава уговорница.

3. Надлежни органи држава уговорница настојаће да заједничким договором отклоне тешкоће или нејасноће које настану при тумачењу или примјени овог Споразума. Они се могу и заједнички савјетовати ради отклањања двоструког опорезивања у случајевима који нису предвиђени овим Споразумом.

4. Надлежни органи држава уговорница могу непосредно међусобно да комуницирају, укључујући путем заједничке комисије која се састоји од њих самих или њихових представника, ради постизања договора у смислу претходних ставова овог члана.

Члан 27.

РАЗМЈЕНА ИНФОРМАЦИЈА

1. Надлежни органи држава уговорница размјењују потребне информације за примјену одредаба овог Споразума или домаћих закона држава који се односе на порезе било које врсте и описа заведене у име држава уговорница или њихових административно–територијалних јединица или локалних власти, ако опорезивање предвиђено тим законима није у супротности са овим Споразумом. Размјена информација није ограничена члановима 1. и 2.

2. Све информације које прими у складу са ставом 1. држава уговорница ће сматрати тајном исто као и информације добивене према законима те државе и могу се открити само лицима или органима (укључујући судове и управне органе) који су надлежни за утврђивање или наплату, или провођење одлука или кривично гоњење или рјешавање жалби у односу на порезе споменуте у ставу 1., или надзор над наведеним. Та лица или органи користе обавјештења само у ту сврху. Они могу открити информације у судским поступцима или судским одлукама.

3. Одредбе ставова 1. и 2. не могу се ни у ком случају тумачити као обавеза државе уговорнице да:

(а) проводи управне мјере супротне законима и управној пракси те или друге државе уговорнице;

(б) даје обавјештења која не могу да се добију на основу закона или редовним управним поступком те или друге државе уговорнице;

(ц) даје обавјештења која откривају трговинску, пословну, индустријску, комерцијалну или професионалну тајну или пословни поступак или информацију чије би откривање било супротно јавном поретку (јавни ред).

4. Ако једна држава уговорница затражи информације у складу са овим чланом, друга држава уговорница ће користити мјере за прикупљање информација да би добила потребне информације, чак и ако другој држави такве информације нису потребне у сврху опорезивања. Обавеза из претходне реченице зависи од ограничења из става 3., али ни у којем случају таква ограничења неће се тумачити

као дозвола једној држави уговорници да одбије да достави информације само зато што нема унутрашњи интерес за такве информације.

Члан 28.

ЧЛАНОВИ ДИПЛОМАТСКИХ МИСИЈА И КОНЗУЛАТА

Одредбе овог Споразума не утичу на пореске повластице чланова дипломатских мисија или конзулата предвиђене општим правилима међународног права или одредбама посебних уговора.

Члан 29.

ИЗМЈЕНЕ И ДОПУНЕ

Уз обострани пристанак држава уговорница, могу се начинити измјене и допуне овог Споразума путем посебних Протокола и оне ће се сматрати саставним дијеловима овог Споразума.

Протоколи наведени у првој реченици овог члана ступају на снагу у складу са процедуром прецизираном у члану 30. овог Споразума.

Члан 30.

СТУПАЊЕ НА СНАГУ

1. Државе уговорнице ће обавијестити једна другу слањем писменог обавјештења путем дипломатских канала да су унутрашњи правни захтјеви за ступање на снагу овог Споразума испуњени. Овај Споразум ступа на снагу на дан пријема посљедњег обавјештења.

2. Одредбе овог Споразума примјењују се:

(а) за порезе задржане на извору, на доходак плаћен на или након првог јануара календарске године која слиједи иза године у којој овај Споразум ступа на снагу;

(б) за остале порезе на доходак и порезе на имовину, на порезе који се обрачунавају за сваку фискалну годину на или након првог дана јануара календарске године која слиједи иза године у којој овај Споразум ступа на снагу.

Члан 31.

ПРЕСТАНАК ВАЖЕЊА

Овај Споразум остаје на снази док га не раскину државе уговорнице. Свака држава уговорница може да откаже Споразум достављањем писменог обавјештења другој држави уговорници, дипломатским путем, након истека периода од најмање пет година од дана његовог ступања на снагу. У том случају Споразум престаје да се примјењује:

(а) за порезе задржане на извору, на доходак остварен на дан или након првог јануара календарске године која слиједи иза године у којој се обавјештење о раскиду даје;

(б) за остале порезе на доходак и порезе на имовину, на порезе који се обрачунавају за сваку порезну годину која почиње на дан или након првог јануара календарске године која слиједи иза године у којој се даје обавјештење о раскиду.

У потврду чега су доље потписани, пуноважно за то овлашћени, потписали овај Споразум.

Састављено у два оригинална примјерка у Бакуу, дана 18.октобра 2012 године, на азербејџанском, босанском/хрватском/српском и енглеском језику, при чему су сви текстови једнако вјеродостојни. У случају неслагања у тумачењу овог Споразума, мјеродаван је текст на енглеском језику

**За Савјет министара
Босне и Херцеговине**

Садик Ахметовић,с.р.

**За Владу
Републике Азербејџан**

Кхалаф Кхалафов,с.р.